

Raspored misnih slavlja i liturgijski kalendar: od 27. VI. do 3. VII. 2016.

Kršćanin u životu uvijek vodi računa o ovim stvarima

Pon. 27. VI.	Čiril Aleksandrijski	
	19,30	+Grgo, Ana i Vera Vučković KRAVAC
Uto. 28. VI.	Sv. Irenej	
	19,30	+Miljenko, mate i Ivka Jerković KULA NORINSKA
Sri. 29. VI.	Sv. Petar i Pavao	
	19,30	+Luca Ujdur BAGALOVIĆ
Čet. 30. VI.	Prvomučenci Rimske Crkve	
	18,30	+Marija Rastočić MOMIĆI
	19,30	+Ivan Marević Kula NORINSKA
Pet, 1. VII.	Aron, Estera	
	19,30	+Ivka, Ilka i Vlado Bebić KULA NORINSKA
Sub. 2. VI.	Višnja	
	19,30	+Ante Krstičević BAGALOVIĆ
Ned. 3. VII.	ČETRNAESTA KROZ GODINU	
	8,00	Jutarnja sv. misa /+Ivan, Mara, Dinko i Stipe Gnječ/ MOMIĆI
	9,00	Župna Sveta Misa BAGALOVIĆ
	19,30	Večernja sv. Misa /+Jurka, Stipan, Mate i Matija Škegro/ KULA NORINSKA

***U teškoći se pouzda je u Boga**

Kada pred vama iskrсну prepreke u životu, kada vas zatrpaju problemi, kada naiđu ljudi koji vam zagorčavaju svakodnevnicu, kada vam se čini da nakon jednog koraka naprijed učinite dva natrag, to je dovoljan znak da pogledate prema gore, nasmiješite se i pitate Boga: Kakav je tvoj plan?

***Ide kroza život malim koracima**

Naš život su mali koraci. Nikakve velike promjene nisu se dogodile preko noći. Sva čuda proizvod su malih koraka vjere koje je netko prije toga pokazao. I zato nikada ne zanemaruju malenost. Iz nje dolazi poniznost. To je Božja mjera namijenjena za sve ljude.

***Svakog dana radi na svome duhovnom životu**

Svi smo mi vrtlari svojih duša. Trudimo se i uređujemo prostor u kojem nam je živjeti. Možda bismo nekada radije samo stajali sa strane i gledali kako je tuđa trava zelenija ali to ne donosi promjenu u život. Svaki dan njegov male biljke svoje duše, to su tvoje čežnje za istinskim životom.

***Oprašta, a ne govori samo o opraštanju**

Koliki ljudi govore o opraštanju ali kada se nađu u situaciji u kojoj to trebaju pokazati tada se povuku. Povuku se jer nikada nisu o njemu dovoljno razmišljali već su samo govorom pokušali stvarati svoju svetu sliku. Ne govorite više nego što ste spremni učiniti. Mnoge je to osudilo.

***Zna da je Bog veći od njegovih problema**

Koliko vremena Bog sluša naše jadikovke o našim problemima? Koliki dio vremena mi razmišljamo o njima? No kada bismo shvatili da su svi ti problemi samo zrnice pijeska u Božjim očima ne bismo se više usmjeravali na njih, nego na Božju veličinu. Slavite zbog toga Boga svaki dan. /Mario Žuvela-Cnak/

TRINAESTA KROZ GODINU
26. 06. 2016.

NEĐELJNO EVANĐELJE Lk 9,51-62

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Kad su se navršili dani da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću prema Jeruzalemu. I posla glasnike pred sobom. Oni odoše i udoše u neko samarijansko selo da mu pripreve mjesto. No ondje ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem.

Kada tu vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: »Gospodine, hoćeš li da kažemo neka ogranj s ide s neba i uništi ih?« No on se okrenu i prekori ih. I odoše u drugo selo.

Dok su išli putom, reče mu netko: »Za tobom ću kamo god ti pošao.« Reče mu Isus: »Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.«

Drugomu nekom reče: »Pođi za mnom!« A on će mu: »Dopusti mi da prije odem i pokopam oca.« Reče mu: »Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.«

I neki drugi reče: »Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije oprostim sa svojim ukućanima.« Reče mu Isus: »Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag nije prikladan za kraljevstvo Božje.«

Riječ Gospodnja.

Ova nedjelja ima za temu slobodu, odlučnost da se slijedi Isusa.

Isus je sa svom odlučnošću pošao u Jeruzalem, a znao je što ga čeka (muka, smrt, ali i uskrsnuće).

Sv. Pavao nas opominje da smo pozvani na slobodu i da ne dopustimo ponovno se staviti u ropstvo.

Samo ta sloboda ne smije biti izlika tijelu - odnosno ne smijemo zloupotrebjavati slobodu koju nam je Bog dao tako da činimo zlo, grijeh, da u svemu udovoljavamo prohtjevima tijela.

Sloboda je danas jako popularan izraz i mnogo se ističe ta riječ: „slobodan sam, mogu što hoću“. Da, čovjek je slobodan, može što hoće, ali Pavao opominje da tu slobodu ne koristimo tako da se vratimo u ropstvo grijehu, da glodemo jedni druge, da jedni druge gazimo, blatimo.

Danas je prisutno **potpuno krivo shvaćanje slobode**. Kada bi ljude danas pitali što je sloboda, sigurno bi rekli da to znači biti neovisan o bilo kome, da mogu raditi što hoću i da me nitko u tome ne ograničava i da mi nitko zbog toga ne prigovara.

Sloboda više nije ona u kojoj činim dobro, nego je sloboda ona u kojoj mogu činiti što god hoću, bez posljedica.

To krivo poimanje slobode dogodilo u moderno vrijeme, u prošlom stoljeću, kada se čovjek htio riješiti svega onoga što ga je držalo u ovisnosti, što mu je davalo kočnicu, što mu je grizlo savjest: Bog, Božje zapovijedi, religije (posebno kršćanstvo), moral, država i njezine institucije itd.

Čovjek je poželio biti potpuno neovisan o bilo kome i bilo čemu i to je nazivao 'Sloboda!' Moramo reći da je čovjek u tome i uspio. Boga je potpuno maknuo iz svog života, Božje zapovijedi postale su zastarjele izmišljotine koje su religije koristile da bi vladale nad čovjekom; odbacili su sve religije i kreirale svoju New Age religiju; moral se zamijenio sa riječju 'pravo' a nemoralan čovjek je onaj koji ruši moje pravo da činim što hoću; sistem država se odbacuje i sve se više ujedinjavamo u jednu svjetsku Uniju i jednomlje.

No, umjesto da je čovjek postao slobodan i samostalan, njime su vrlo brzo počeli vladati ideološki sistemi koji razmišljaju jednako kao on, a čak i radikalnije.

Ti ideološki sistemi ponašali su se nasilno prema drugoj skupini ljudi koja nije htjela

napustiti Boga, vjeru, religiju, moral i nasilno im oduzimala njihova prava.

Znači, ti isti koji su zagovarali slobodu bez granice, drugim su ljudima koji su svoju slobodu koristili da budu vjerni Bogu, Božjoj riječi, odurno su se ponašali, ubijali ih, ograničavali im prava, nisu mogli dobiti jednaki posao i visoku poziciju kao oni koji su sve to odbacili.

Vidite gdje vodi ta sloboda bez granica, koja još uvijek nije izumrla, već se još više razvila? Ona, kao što kaže Pavao u poslanici, grize i glode drugog čovjeka, a neke i proždere.

Ona ne ljubi drugog čovjeka, nego sebe. Ona oduzima tuđe pravo, ismijava drugoga, ukoliko se to ne uklapa sa mojim stavom. Ona je egocentrična.

Vidite, to je kriva sloboda koju je Đavao podmetnuo čovjeku da misli kako je on uznapredovao, a zapravo je rob samog sebe, svoga tijela, svoje požude u tijelu i zarobljava druge ljude, sablažnjava ih, kvari ovaj svijet, djecu i mlade i to čini namjerno.

To su programi, planovi, nije to slučajna tekovina ovog modernog vremena - to je planirano desetljećima - kako iskvartiti ovaj svijet.

Vidite kakva je to zamka - misliš da si slobodan, a postao si rob. Mislimo da svi imamo pravo, a jedni druge gazimo, grizemo i glodemo i nakon toga smo prazni u srcu, jer nismo dali nego uzeli.

To je vrhunska zamka koju je đavao uspio podmetnuti današnjem čovjeku. Kao da biti slobodan znači biti daleko od Boga i svega Božjega, a biti rob zloga - biti sa Đavlom. Sve je to dakako lijepo upakirano, ali je u sebi totalna rugoba i kao ideja i kao stil života.

To je ropstvo tijelu, to je odsustvo ljubavi Božje u srcu. Jer, čovjek koji nije ispunjen Duhom Svetim, on ne može ljubiti - on od drugog čovjeka uzima, a ne daje ništa.

A kršćanin je danas sličan onom čovjeku koji se lomi, ne zna što bi, kome bi vjerovao. Stavio bi ruku na plug, ali okreće se natrag i gleda kako svjetovni ljudi žive. Bio bi Božji, ali onda kada dođu progonstva, onda nekako makne ruku sa tog pluga i napušta taj put.

Uistinu živimo u teškom vremenu, živimo u vremenu velikih zbuđenosti, gdje se sve dovodi

u pitanje i gdje se u ime prava i sloboda podmeće koješta.

Događa se isto ono što i u evanđelju: Isuse ja ću te slijediti, ali dopusti mi da prije pokopam oca, da učinim ovo ili ono. Isuse ići ću s tobom, ali...!

Isuse ići ću s tobom, ali dopusti mi da najprije skuham ručak, da završim s ovom igricom, da završim sa ovom stranicom u novinama, da pročitam ovo na internetu, da idem u trgovinu... Ovo „ali“ je znak neodlučnosti. Kao da Isus ne zna koje su moje dužnosti, što moram učiniti... Ako Isus zove, onda je očito da misli kako ja mogu ostaviti ono što imam za učiniti i krenuti za njim.

Isus ne zove mene da napustim obitelj i kuću, nego me zove na molitvu, zove me na Sv. Misu, zove me na ispovijed. A čovjek stalno odgađa, jer ima drugog posla.

Ali Isus i nama danas kaže: *"Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje."* Dakle, moram se odlučiti koga ću slijediti. Ako idem za Isusom, moram se odreći nekih stvari, moram se odlučiti da ću neke stvari napustiti kada za to dođe vrijeme. Moram Boga staviti ispred svojih potreba, pa i potreba drugih.

Još jedna zamka koju nam đavao daje jest da mislimo ako Bogu nešto damo ili ako Boga stavimo ispred svega, da drugi onda neće dobiti ono što mu treba, nego da ću ja ili moja obitelj ili moji prijatelji nešto izgubiti ako dam Bogu ono što mu pripada. To je velika laž!

Jer ako idem za Isusom, neću imati ljubavi, jer On je izvor Ljubavi. Onda neću moći niti drugome dati ono što zapravo traži, a čovjek je danas gladan ljubavi. Jer svatko svakoga danas glode! Ljudi uzimaju jedni od drugih ne samo materijalno, nego i ono što je u duši.

Bog, Duh Sveti, je izvor. Bog je izvor ljubavi. Ako dolazim k izvoru, onda ću primiti život, ako ne dolazim, neću!

Treba se štošta u nama izokrenuti! Odrasli smo u sasvim drugačijem mentalitetu, koji Boga stavlja na zadnje mjesto, gdje Bog dobiva ostatke. A onda i mi imamo ostatke, dobivamo kapljice, jer ne idemo na izvor.

Zato je čovjek moderan postao tako beživotan, depresivan, jer ne ide na izvor. A

izvor je Bog. Bez Boga čovjek nikada nije mogao živjeti, a danas pogotovo.

Ova nas riječ potiče na pravu slobodu, slobodu za ljubav, slobodu za činjenje dobra, slobodu gdje se dajemo.

Ta sloboda dolazi od Boga, Bog joj je izvor i uvjet. Bez Boga čovjek neće biti slobodan, nego će svoju slobodu koristiti za zlo.

Prava sloboda je sloboda za činiti dobro. Onaj koji čini zlo je rob!

Isus nam je izborio najveće pravo: pravo na spasenje, pravo na milost, pravo na vječnost, pravo na ljubav, pravo na radost! Isus nam je to iznudilo!

Zato, odlučimo se za to i ne posustajmo u kušnjama. Ne dajmo se zavesti grijesima lijepo upakiranim koji mame pogled i strasti, ali nemaju ništa dobrog u sebi i na kraju nas ostavljaju praznima i uprljanima. /www.Lošinj-dekanat/

KRISTOV UČENIK JE ČOVJEK OD AKCIJE

Promatrajući često svakodnevicu u Crkvi, primjećujem nešto što baš i nije bio slučaj ne tako davno. Većini od nas koji smo odrasli u ovom balkansko-mediteranskom mentalitetu vjerske su stvari bile i ostale dio svakodnevice. To se jednostavno podrazumijeva. Podrazumijeva se da ćeš primiti sakramente, podrazumijeva se da ćeš se ispovjediti za Božić, Uskrs i patron župe, eventualno još jednom u godini ako si nekome kum. S oltara se uvijek galamilo o očuvanju vjere i tradicije kao dijela naše povijesti, ostanak uz vjeru i Crkvu bio je dio našega nacionalnog i ljudskog identiteta. Dok ovo pišem, osjećam kako je uistinu snažno naš narod prionuo uz vjeru i Crkvu, kao vjernu čuvaricu onoga što je sveto i istinito.

Ali ta se svakodnevica polako mijenja. Kao pojedinac često sam javno svjedočio o tome kako ne čitam novine i ne gledam televiziju, i na taj način sebe štitim od otrova koji se pokušava

ubrizgati nama koji želimo ostati Božji. I tako sad vidimo, s jedne strane gori priča o slobodi, ravnopravnosti, pravu na različitost, pravu na ubojstvo i kojekakve druge stvari koje zdrav razum ne može probaviti nikako, dok s druge strane imamo Crkvu i one koji su sličnoga i istoga mišljenja, a nisu nužno vjernici, koji se bore za istinu i žele živjeti u svijetu koji se ravna prema toj istini. Smiješno mi je čak nekada vidjeti koliko neki ekstremisti žarko žele pokazati koliko su oni liberalni i otvoreni, da ponižavaju i kojekakvim imenima nazivaju sve one koji nisu njihovi istomišljenici. Toliko o slobodi.

Razlog tolike propagande je očit, iako ga mnogi ne vide, a to je dovesti do očaja sve one koji ne misle tako, da pomisle da su sami na svijetu, a samim time i da njihovo mišljenje onda nije dobro, jer većina misli drugačije. Iako brojke tako ne govore, samo ih nitko ne iznosi.

I tako promatram sada novu svitu mladih ljudi koji žele živjeti svoju vjeru. **Oni se odlučuju za Krista, ne samo iz tradicijskih razloga, nego iz osobnoga uvjerenja i spoznanja da je Krist pravi Bog i da u njemu jedinom leži punina spasenja.** Odlučuju se za vječni život i život po prirodnom zakonu kojega Bog stavlja u srce svakoga čovjeka. I ne mogu se oteti dojmu da su svi oni ljudi od akcije. Oni vode žestoku bitku za Krista, molitvom, sakramentima i djelima ljubavi, trpljenjem kojekakvih poniženja i poruga, ali ne posustaju. Čak i kad padnu, ne boje se onoga što Gospodin ima za njih. I njihovo svjedočanstvo je uistinu plodonosno, jer njihovi vršnjaci sve više idu za njima tamo gdje Gospodin stoluje, tražeći milosrđe Božje. I oni će za Krista ovu bitku izvojevati, neustrašivo i u ljubavi. Baš kao i Učitelj. /Don Ivan Marčić-Cnak/